

سرکوب کارگران و مزدبگیران، تشدید و هماهنگی تر می شود

صادق کار

برخورد با تشکل های کارگری
مستقل کماکان مانند سابق
سرکوب گرانه خواهد بود.

وزیر کار دولت روحانی، در حالی دوباره وعده افزایش دستمزد به کارگران می دهد، که تا چندی پیش مدعی بود گویا افزایش دستمزد از نرخ تورم پیشی گرفته و به آن مباحثات می کرد، این گفته وی با ادعای پیشینش در تعارض قرار دارد.

چنین مدعی داشتن برنامه برای بیکاران شد. ربیعی در این مصاحبه از پاسخ به سوال خبرنگاری که از او پرسید: "... برای تشکل های کارگری در دوره جدید حضور خود در وزارتخانه، چه برنامه ای دارید، با گفتن: "برای بیکاران و تامین امنیت شغلی کارگران برنامه هایی دارم که در تلاشم به زودی آن ها را اجرا کنم"، از دادن پاسخ به این پرسش خبرنگار طفره رفت و نشان داد که

علی ربیعی چند روز پس از آن که دوباره برمسند وزارت کار نشانداده شد، طی مصاحبه ای که با خبرگزاری "ایلنا" در پنجم شهریور ماه انجام داد، رئیس برنامه کاری اش را برای چهار سال آتی اعلام کرد: "افزایش دستمزد بیش از نرخ تورم، افزایش امنیت شغلی کارگران، سامان دهی صندوق های بیمه و بازنشستگی و ..." از اهم برنامه های ربیعی هستند. او هم

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

هم داستان هستند. بی جهت نیست که گردانندگان اصلی و جیره خوار تشکل های مذکور در مقابل سرکوب تشکل های مستقل مزورانه سکوت معنی داری در پیش گرفته اند.

پرونده سازی جدید برای رضا شهبانی، احضار علی نجاتی، محکومت شاپور احسانی راد، محکومت محسن عمرانی و بازگرداندن اسماعیل عدی به زندان، توسط قوه قضائیه، جلوگیری از برگزاری مجامع سندیکاها و انجمن صنفی روزنامه نگاران و ابطال ممنوعیت قانون اخراج زنان شیرده از کار توسط دیوان به اصطلاح عدالت اداری که یدی طولانی در دشمنی با حقوق کارگران و محرومان و دفاع از سرمایه داران، ظالمان، دزدان و غارتگران حاکم دارند، گویای آن است که، فشار بر تشکل های مستقل و فعالان کارگری در دولت دوم روحانی تشدید و هماهنگ تر از گذشته خواهد شد. قوه قضائیه، و دیوان عدالت اداری نه تنها در این زمینه بلکه در زمینه سرکوب اعتراضات مطالباتی کارگران و مزدبگیران و از میان برداشتن باقی مانده قوانین حمایتی بیش از گذشته هماهنگ عمل خواهند کرد. در این میان اما تقصیر دولت و وزیر کار بیش از قوه قضائیه و دیوان "عدالت اداری" است، زیرا که به این دو نهاد اجازه می دهند، هرگاه که خواستند به طور غیر قانونی و به درخواست کارفرمایان مانند حکم ابطال ممنوعیت اخراج زنان شیرده از کار قوانین کار را با صدور یک حکم تغییر دهند و هر کارگری که تقاضای حق و حقوقش را کرد به زندان بیندازند.

نمی دهد، دستگاه قضایی نیز از سوی دیگر شروع به احضار فعالان سندیکایی و پرونده سازی برای آن ها نموده و تعدادی را نیز به زندان برگردانده است. **به عبارتی بساط سرکوب و بگیر و ببند فعالان و رهبران سندیکاها ی مستقل کارگری بجای این که برچیده شود، گسترده تر از گذشته شده است!**

نا گفته پیداست که سرکردگان اصلی تشکل های امثال خانه کارگر که نقش عوامل جناح های حکومتی را به عهده دارند، نیز در این زمینه با وزیر کار محبوب و سرکوب گرشان، که در حمایت از وی سنگ تمام گذاشته اند، همراه هستند

ابعاد اعمال فشار و محدودیت ها اکنون به حدی رسیده است که حتی هیات مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران که در گذشته جزو تشکل های نزدیک به اصلاح طلبان بود نیز پس از پنج سال چانه زنی بر سر به دست آوردن حق فعالیت رسمی، متوجه شده که از این طریق نمی تواند به نتیجه برسد و باید در پی روش های دیگری برای احراز حق فعالیت انجمن بروند.

نا گفته پیداست که سرکردگان اصلی تشکل های امثال خانه کارگر که نقش عوامل جناح های حکومتی را به عهده دارند، نیز در این زمینه با وزیر کار محبوب و سرکوب گرشان، که در حمایت از وی همواره سنگ تمام گذاشته اند

طبیعتاً "وقتی که گرانی کالاها چنان آشکار است که دیگر پوشاندن آن با توسل به آمارهای ساختگی میسر نیست و خامنه ای نیز می گوید: "تورم کاهش یافته، اما قیمت ها بالاست و ارزش پول هم پائین آمده" دیگر دفاع از آمارهای ساختگی دولتی برای ربیعی هم دشوار می شود و او به ناچار بجای این که بگوید، دستمزدها را بیش از تورم افزایش دادیم، باید وعده آن در آینده را بدهد، که البته کسی دیگر آن را باور نخواهد کرد.

ربیعی در این مصاحبه در حالی پاسخ پرت می دهد و از دادن پاسخ خبرنگار در مورد سیاست وزارت کار در قبال حق تشکل طفره می رود که گویا یادش رفته که روحانی در طی سخنرانی های انتخاباتی مرتب سرکوب و اعدام و نقض حقوق شهروندی طی ۲۸ سال گذشته را محکوم می کرد و به مردم قول تامین حقوق شهروندی شان را در صورتی که به وی رای بدهند می داد.

تشکل های مستقل کارگری کماکان مانند سابق سرکوب خواهد شد

اما حالا که انتخابات تمام شده و نوبت به اجرای وعده ها رسیده، می بینیم که از یک سو وزیر کار علاقه ای نسبت به یادآوری آن حتی توسط یک خبرنگار خودی نشان

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

مبارزه همبسته در تجمع
بازنشستگان، معلمان و کارگران را
شاهد بودیم.

یکی از مناسبترین واکنش ها در
مقابل تشدید حملات تشکیل
مجامع سندیکاها و تشکل های
مستقل کارگری بدون توجه به
واکنش وزارت کار و دیگر نهادهای
سرکوب گر است.

این مجامع را می توان در مقابل
نهادهای حکومتی و محل های کار
به صورت خیابانی برگزار کرد و
مطابق اصل ۲۷ قانون اساسی و
مقاوله نامه های سازمان بین
المللی کار هیچ نهاد دولتی و
کارفرمایی نیز حق دخالت و مانع
شدن از آن را ندارد و اختیار رسمیت
داشتن یا نداشتن آن با خود
کارگران و مزدبگیران است.

چنانچه وزارت کار و یا هر نهاد
دیگری بخواهند این حق بدیهی را از
کارگران سلب کنند، می توان به
سازمان بین المللی کار، اتحادیه
های کارگری جهانی و نهادهای
مدافع حقوق شهروندی شکایت
کرد.

عملکرد ضد کارگری دولت روحانی و
وزیر کارش هستند، که به اختصار
به آن اشاره کردیم.

واقعیت این است که دامنه تعرض
مدت هاست که به غیر از کارگران
سایر مزدبگیران را نیز در بر گرفته و
دولت و کارفرمایان در تلاشند تا
همه حقوق و امتیازاتی را که
کارمندان، معلمان، پرستاران و
سایر گروه های مزدبگیران با تلاش
و مبارزه به دست آورده اند از میان
بردارند و مزدبگیران را طوری خلع
سلاح کنند که دیگر نتوانند در
مقابل زورگویی ها، قانون شکنی
ها و احجافات روزافزونشان پایداری
کنند.

برای نمونه با به جریان انداخته
شدن طرح کارورزی و سپردن
آموزش پرستاری به بیمارستان ها
یا پرداخت دستمزد زیر حداقل به
معلمان در مدارس خصوصی شده،
طفره از استخدام و پرداخت
دستمزد ناچیز به معلمان حق
التدریس نمونه هایی هستند که
این سیاست را برملا می سازد. با
این همه کارگران و مزدبگیران
تسلیم نمی شوند و در هفته
گذشته جلوه هایی از این مقاومت و

پیداست که کارگران و مزدبگیران و
تشکل های مستقل، فریب
وعده های توخالی ربیعی مبنی بر
افزایش دستمزدها و امنیت شغلی
را نخواهند خورد و می دانند ضامن
اصلی افزایش دستمزد ها و امنیت
شغلی شان، داشتن تشکل
مستقل سندیکایی است و کسی
که سندیکاها را سرکوب می کند در
واقع می خواهد مانع افزایش
دستمزد کارگران و بهبود امنیت
شغلی شان شود. کما این که طی
چهار سال گذشته کارگران در عمل
دیدند که وضعشان به رغم
وعده هایی که ربیعی چهار سال
پیش داد، بدتر از پیش شد،
قرادادهای موقت طی چهار سال
صدرات ربیعی بیش از ۳۰ درصد
فزونی یافت، دستمزدها چند مرتبه
زیر خط فقر منجمد و بیکاری بیشتر
شد، تعویق در پرداخت دستمزدها
سراسری گشت، لایحه تغییر قانون
کار را به مجلس فرستادند، طرح
هایی امثال کارورزی جهت اجرا
ابلاغ گردید، آمار تعداد کارگران
اخراجی و زندانی بیش از دوبرابر
شد، قانون بیه بیکاری و سایر
حمایت های بیهوده ای به زبان
کارگران و مستمری بگرن تغییر
پیدا کرد و این ها تنها بخشی از

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

یادداشت

بولتن کارگری بعد از ۲۰۰ شماره انتشار

فرهاد فدایی

صفحه آرای ساده بولتن شکل دو ستونی به خود گرفت، مطالب نشریه همراه با تصویر و ادیت مطالب، رفته رفته با تلاش رفقا روز به روز بهتر شد، با توجه به تغییرات عنوان شده، در نهایت باز هم انتظار مجریان بولتن برآورده نگردید، از شماره ۱۲۵، بولتن کارگری برای تغییرات مهم تر خیز برداشت، ستون بندی ها و استفاده از تکنیک های مختلف در زیبا سازی صفحه آرای تا آن جا پیش رفت که بولتن بعد از آن مدت توانست به یونیفرمی ثابت دست پیدا کند. اکنون می توانیم با قاطعیت بگوییم که در صورت استفاده از نرم افزار های به روز و حرفه ای باز هم می توانیم کیفیت صفحه آرای را بالاتر ببریم، ولی در همین اندازه هم سعی می کنیم با ثابت نگه داشتن فرم کلی، تغییراتی هرچند موثر اما کوچک را به مرور زمان اجرا کنیم.

در رابطه با کیفیت مطالب، تحریریه نشریه تصمیم گرفت با کار تحلیلی بیشتر وظایف خود را نسبت به جنبش کارگری ایران تحقق بخشد، از این رو رفته رفته یادداشت ها، ترجمه ها و گزارش های منتخب و ... با توجه به گزینش مطالب، بولتن کارگری را به نشریه ای تحلیلی تبدیل کرد، به عبارتی زبان و پیام بولتن بیشتر تحلیلی شد تا صرفا خبری، هر چند که در انتهای بولتن با اختصاص بخشی به نام "تیتراخبار" سعی می کنیم، فعالان کارگری و سیاسی را در کوتاه ترین

۲۰۰ شماره از بولتن کارگری تا این زمان منتشر شده است، نشریه ای که هر هفته با مطالب خود توانست به مرور زمان جای خود را در بین فعالان کارگری در داخل و خارج کشور بگشاید و مخاطبان خود را بیش از پیش با هدف آگاهی بخشی در راستای تحولات مهم جنبش کارگری ایران، در حد خود یاری دهد.

حتما به خاطر دارید که شماره یکم بولتن کارگری صرفا با چند مطلب و همراه با صفحه آرای بسیار ابتدایی منتشر شد، حقیقتا آن حد از کیفیت چه در رابطه با مطالب و چه در حد صفحه آرای به هیچ عنوان در سطح انتظار تحریریه و مخاطبان ما نبود، بعد از مدتی به همت یکی از رفقای پر تلاش ما،

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

کارگران و زحمتکشان قلم زده ایم، تیراژ بولتن کارگری تا چندین برابر رشد داشته است.

از این رو با تکیه بر تجربه خود بیان می داریم تا روزی که این نشریه منتشر می شود و هدایت مطالب در اختیار این تحریریه قرار دارد، هیچ گاه از خط مشی یاد شده خود و آن چه عنوان شد، دور نخواهیم گشت و بر سر قول و پیمان خود در دفاع از منافع کارگران و زحمتکشان باقی خواهیم ماند.

این نشریه به خوبی توانسته است که با به چالش کشیدن سیاست های ضد کارگری و ضد ملی جمهوری اسلامی ایران در دفاع از حق و حقوق زحمتکشان وظیفه خود را به انجام رساند و با ارایه رهنمود های عملی در تحلیل ها و مطالب انتشار یافته، فضایی نو از مبارزه رسانه ای را در حوزه کارگری رقم زند.

بولتن کارگری انعکاس صدای جنبش کارگران ایران است، مجریان بولتن وظیفه خود می دانند که با توجه به مبارزه کارگران ایران، از کارگرانی که از حق هستی و زندگی خود و خانواده شان گذشته اند تا در دفاع از عدالت و حقوق انسانی طبقه کارگر ایران، علیه سیستم سرمایه سالار و فاسد حاکم مبارزه کنند، با تمام ظرفیت های خود، در همه مجامع بین المللی و در ارتباط با احزاب مختلف و تشکل های بین المللی سیاسی و کارگری، از مبارزه به حق آنان دفاع کرده و تا به آخر پشتیبان کارگران بمانند.

بولتن کارگری رسانه ای متعلق به همه کارگران و زحمتکشان ایران است، رسانه ای که نه صرفا با پشتوانه نگاه کلاسیک به جنبش کارگری بلکه با نگاهی نو که برگرفته از تجربه ۲۰۰ سال مبارزه کارگران در سراسر جهان است، سیاست خود را انتخاب و عملی می سازد.

پرواضح است که وظیفه ما حمایت همه جانبه از جنبش کارگری ایران، فعالان کارگری، تشکل های مستقل و ... است.

از این رو سعی می کنیم، در گام بعدی بولتن کارگری را با ابزاری "نو" به مراتب گسترده تر و عمومی تر در فضای مجازی انتشار دهیم تا با سهولت بیشتری در اختیار مردم قرار گیرد.

بولتن کارگری رسانه همه کارگرانی است که برای تحقق مطالبات به حق خود علیه سیستم سرمایه سالار حاکم مبارزه می کنند، بی تردید افق روشن فردا ی کشورمان از سنگ لاخ های امروز می گذرد و مبارزه شما کارگران، معلمان، پرستاران و زحمتکشان، خشت های محکم بنای فردای ایرانی هستند که عدالت و آزادی را محقق خواهند ساخت.

زمان ممکن از فضای جنبش کارگری در ایران مطلع و در ضمن با انتشار تیتراژ اخبار کارگری، حمایت گسترده تری از مبارزه و مطالبات کارگران به عمل آوریم.

سیاست اصلی بولتن کارگری در طول ۲۰۰ شماره قبل، دفاع از جنبش کارگری ایران، ارایه آموزش و انتقال و انعکاس تجربه مبارزه سندیکا ها یا تشکل های کارگری کشور های دیگر به فعالان کارگری در ایران بوده و همواره تلاش ما بر این اساس استوار است که بتوانیم پلی با هدف انتقال تجربه مبارزه برای فعالان کارگری داخل کشور بوجود آوریم و از سویی دیگر فعالان سیاسی خارج از کشور را با مسایل کارگران داخل کشور بیش از گذشته پیوند دهیم.

امروز بولتن کارگری چه در سایت ها، اتاق های تلگرام، فیس بوک ها و ... در دسترس عموم مردم کشورمان قرار دارد و با افزایش پی در پی شمارگان خود به یکی از نشریه های موفق کارگری در خارج از کشور تبدیل شده است.

تجربه ۲۰۰ شماره بولتن کارگری این واقعیت را برای ما مشخص کرده که هر وقت ما به مسایل مهم روز پرداخته ایم، هر زمان از موضع خنثی و ضعیف در دفاع از منافع کارگران دور شده ایم و هر وقت بر اساس اصول و منافع طبقاتی

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

از تحریر دنگران

آینده جنبش اتحادیه های کارگری در مالزی (بخش دوم)

ناگیاہ راماسامی
دانشگاه پوترا - مالزی
ترجمہ: گودرز

۴- اقشار کارگران در مالزی

بوضوح تغییر و تحرک عمده ای در بخش های کارگری اتفاق افتاده است. تعداد کارگران شاغل در بخش صنایع اولیه نسبت به تعداد کل کارگران در سالهای ۱۹۹۵ و ۲۰۰۰ و ۲۰۰۵ به ترتیب ۲۰٫۴ درصد ، ۱۸٫۶۶ درصد ، و ۱۵٫۰۸ درصد بود. این کاهش نسبی در بخش صنایع درجه دو هم به ترتیب معادل ۳۱٫۹۱ درصد ، ۳۱٫۸۹ درصد ، و ۲۹٫۴۲ درصد دیده می شود. اما در تعداد کارگران صنایع بخش سوم افزایش دیده شده است یعنی معادل ۴۷٫۶۹ درصد ، ۴۹٫۴۵ درصد ، و ۵۵٫۵ درصد. این شیفت بسمت بخش سوم مشخصاً در روابط کار و صنعت تغییری عمده داده است. بطور مثال باعث کاهش عمده ای در عضویت در اتحادیه ملی کارگران زراعی بوده و همزمان تراکم عضویت در اتحادیه های مالزی بشدت کاهش یافته است. این تغییر در شرایطی بوقوع پیوسته که درعمل از درصد بیکاری کاسته شده است و متوسط درآمد سرانه هم از بحران اقتصادی آسیا در سال ۱۹۹۷ به این طرف مدام افزایش یافته است، نرخ بیعدالتی هم براساس محاسبات گینی بدتر شده و از ۰٫۴۴۲ در سال ۱۹۹۰ ، به ۰٫۴۵۲ در سال ۱۹۹۹ و سپس تا ۰٫۴۶۲ در سال ۲۰۰۴ افزایش یافته است.

۵- شکل اتحادیه ای در مالزی

جنبش اتحادیه های صنفی در مالزی با چالش های متعددی روبروست، مشخصاً از سیاست های نولیبرالی تا ساختار متغیر اشتغال. سندیکاها مالزیایی عموماً کوچک، متفرق و همچنین محلی اند. یک دلیل آن هم قوانین بسیار محدودکننده اتحادیه های صنفی مصوب ۱۹۵۹ است.

اتحادیه ها را می توان ابزار عمده برای حفظ و حمایت از منافع کارگران دید. اما نخست وزیر سابق دکتر مهاتیر معتقد بود که اتحادیه ها ارکان زائدی اند که در سیاست های توسعه ملی نقش عمده ای ندارند و به عبارتی مطیع و محافظه کار اند. تعداد زیاد اتحادیه های کوچک باعث تفرق در میان جنبش سندیکایی بر اساس صنف، نوع اشتغال و حرفه، صنایع، مؤسسات مادر شده است که با ناحیه و مکان و قومیت منطقه ای - از جمله جغرافیای مالزی که به شبه جزیره و دو ایالت صباح و سراواک تقسیم شده - هم این تقسیم بندی ها افزایش می یابند.

ساختار قانونی و محیطی به نفع توسعه و بسط یک جنبش پرتوان اتحادیه ای نیست. دولت قدرت فائده دارد که اجازه تشکیل اتحادیه را بدهد یا آن را مانع شود. در محیط کارگاهی حق مذاکره جمعی از شمول انتقال، ترفیع، اخراج، واگذاری کار و حق اتحادیه برای استفاده از اعتصاب براساس قانون استثنا شده است. در نتیجه کوریولا می نویسد که محدوده عملی حق مذاکره جمعی مستقیماً بر حدود گفتمان اجتماعی تاثیر گذاشته و از همین روی بخش عمده ای از جمعیت کارگران از حق شکل محروم شده اند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

۶- عضویت در اتحادیه ها

متوسط تعداد اعضای اتحادیه ها از رقم ۱۹۴۵ در سال ۱۹۸۲ به تعداد ۱۲۹۶ در سال ۲۰۰۳ کاهش یافته است. واضح است که گرچه تعداد اتحادیه ها افزایش یافته است، افزایش تعداد اتحادیه ها بیشتر در بخش هایی صورت گرفته که عضو کمتری دارند. بطور مثال ۲۴۶ اتحادیه تعداد اعضایشان در سال ۱۹۸۲ زیر ۵۰۰۰ بوده است، اما این تعداد در سال ۱۹۹۷ به ۵۰۱ و در سال ۲۰۰۳ به ۵۸۱ اتحادیه افزایش یافته است. برعکس تعداد اتحادیه هایی با عضویت بالای ۵۰۰۰ نفر تنها رشد ناچیزی داشته اند: از ۲۶ در سال ۱۹۸۲ به ۲۸ در سال ۲۰۰۳.

تراکم عضویت در اتحادیه ها در مالزی پایین است، ۹,۳۵ درصد در ۱۹۹۰ که به ۹,۲۴ درصد در سال ۱۹۹۵ و ۷,۸۷ درصد در سال ۲۰۰۰ کاهش یافت. گرچه افزایش جزئی در سال ۲۰۰۲ به ۸,۵ درصد داشته است، ولی تراکم عضویت در اتحادیه ها بازهم در سالهای بعد کاهش نشان داد و به ۷,۸ درصد در سال ۲۰۰۶ رسید.

تعداد اعضا	تعداد اتحادیه ها						تعداد اعضا					
	1982	1986	1990	1997	2002	2003	1982	1986	1990	1997	2002	2003
زیر ۱۰۰	46	69	99	127	157	162	2,660	3,153	4,601	11,355	6,419	8,698
۱۰۰-۲۰۰	39	54	72	76	94	99	5,988	7,727	10,237	17,489	12,714	12,993
۲۰۱-۵۰۰	50	82	85	113	128	136	16,150	27,748	27,715	38,957	40,781	49,771
۵۰۱-۱۰۰۰	42	65	76	82	84	88	28,856	46,509	52,325	65,132	54,828	64,282
۱۰۰۱-۲۰۰۰	39	47	50	67	50	55	53,917	65,131	72,622	95,727	67,565	81,374
۲۰۰۱-۵۰۰۰	30	37	35	36	45	41	92,260	117,149	109,045	125,180	126,754	132,838
۵۰۰۱-۱۰۰۰۰	20	16	19	11	18	16	136,693	112,889	130,437	82,472	103,139	135,376
بالای ۱۰۰۰۰	6	9	10	14	18	12	191,891	225,518	251,517	298,373	349,829	303,811
جمع	272	379	446	526	594	609	529,046	606,494	659,120	734,685	745,334	789,163

اسپانیا افزایش قراردادهای موقت، پایین آمدن دستمزدها

کمیته اجرایی کمیسیون های کارگری اسپانیا

بررسی قرارداد ها بیان گر آن است که یک کارگر بطور متناوب از یک شغل ثابت گذر می کند و برای همان کار مشخص قراردادهای مشابه امضاء می کند. این امر فریاد سندیکاها را به آسمان برده، سندیکاها می گویند: "هیچ امنیت شغلی وجود ندارد و کارگران و کارکنان کار می کنند ولی فقیر هستند و دستمزدهایشان جواب گوی مخارجشان نیست".

سندیکاها می گویند: تعداد توریست هایی که به اسپانیا سفر می کنند بدلیل متعدد زیاد شده است، ولی وضعیت کارکنان این بخش هر روز بدتر می شود. در هتلها کارگری که قبلا ۱۲ اطاق در طول روز تمیز می کرد، امروز می باید

وقتی می گویند اسپانیا پر شده از کار در قهوه خانه ها و بطور مشخص شاگرد قهوه چی ها سخنی بگزارف نگفته اند. سخن از دل سندیکاها کارگری اسپانیا در می آید. واقعا آماری وجود دارد که مصداق بیان بالا هستند. از بیست میلیون قرارداد کاری در سال ۲۰۱۶ تعداد دو میلیون و ۵۰۰ هزار قرارداد برای کار در قهوه خانه ها و رستوران ها بوده است. آمار قرارداد های کاری در اولین شش ماهه سال ۲۰۱۷ درستی این نظر را تایید می کنند. یعنی از ۱۰ میلیون شغل ایجاد شده ۱۲/۵ درصد برای کار در رستوران ها بوده است، ۱۰ سال پیش این آمار روی رقم شش و نیم درصد بود. از این تعداد قرارداد بیش از نصف آن ها برای زیر یک هفته است و بیش از ۶۱ درصد آن ها قراردادهای نیمه وقت هستند.

تمامی سندیکاها و کارشناسان اقتصادی این شیوه از قراردادهای را نشانه کیفیت بسیار پایین شغل های ایجاد شده می دانند و برعکس کارفرمایان می گویند شغل های غیر قانونی اکنون قانونی شده اند. کارگری بنام آنخل پرییتو می گوید: از ماه ژانویه تا الان شش قرارداد امضاء کرده است، کوتاه ترین آن برای دو روز پایان هفته بوده است و طولانی ترین آن برای سه ماه، وی اضافه می کند که البته بدون قرارداد هم کار کرده است و اکنون یک ماه است بیکار است.

این گرایش با گذر سال ها تکرار می شود. طبق آمار اخیر در وزارت کار اسپانیا در سال ۲۰۱۶ بخش خدمات در رستوران ها ۵۰۰ هزار قرارداد کاری بیشتر از بخش کشاورزی و به همین ترتیب یک میلیون و ۱۰۰ هزار قرارداد بیشتر از بخش صنعت منعقد کرده است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

متوسط طول زمان یک قرارداد در سال ۲۰۱۵ به عبارتی ۸۰ روز بود و این رقم در سال ۲۰۱۶ به ۵۰ روز تقلیل پیدا کرده است.

پایین آمدن میزان بیکاری به قیمت از دست رفتن قراردادهای درازمدت و افزایش قراردادهای موقت و پایین آمدن دستمزدها میسر شده است.

بیست اطاق را مرتب کند، در گذشته ۱۲۰۰ یورو حقوق می گرفت امروز باید کار بیشتر انجام دهد و حقوقش به ۸۰۰ یورو تقلیل پیدا کرده است.

البته کارفرما ها هم چنین ادعا می کنند که بخشی از این قراردادهای موقت متعلق به سالن های عروسی است که کارهای شان یک روزه است و به همین دلیل کارگرانی را که استخدام می کنند کوتاه مدت هستند. هم چنین باید اضافه کرد که بخش اعظم اضافه کاری هیچ پرداختی در قبالشان وجود ندارد.

بطور خلاصه: در سال ۲۰۱۶ اسپانیا بیش از بیست میلیون قرارداد کار امضاء شده داشت، در ظاهر رقمی بسیار امید بخش است، ولی واقعیت آن است که قراردادهای کوتاه مدت و تکرار یک کارگر برای یک کار مشخص و با قراردادهای متفاوت بوجود آورنده این خوشبینی کاذب است.

از جهان کار

در جهان کار چه می گذرد؟

(بخش دوم)

کامرون تایت

گزاره مرکزی این نوشته این است که "درحالی که تعداد کسانی که از کار برخوردارند، به یک رکورد نائل شده و کارهای ایجاد شده را هم نمی توان "کار گل" نامید، با این حال سه گرایش کلیدی تغییرات جهان کار را تعیین می کنند: زوال مشاغل میانی، راکد شدن دستمزدها و اتمیزه شدن [محیط کار]. در بخش

نخست، موضوع "زوال مشاغل میانی" تشریح شد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

گرایش دوم: رکود

در حالی که دستمزدها آغاز به افزایش کرده اند اما متوسط آنچه عاید کارگران می شود، همچنان زیر سطحی قرار دارد که پیش از بحران ۲۰۰۸ نصیب آنان می شد. از آغاز بحران در سال ۲۰۰۸ تا کنون، رکود شدن دستمزدها یکی از جنبه های بازار کار در بریتانیا بوده و خانواده های بسیاری را با دشواریهای سنگین در گذران زندگی روبرو کرده است. رشد محدود (و گاه توقف کام یا حتی کاهش) دستمزد در سالهای اخیر با رکود در توان تولیدی اقتصاد بریتانیا بوده است و شبیه رکودهای بعدی در اثر تصمیم این کشور به خروج از اتحادیه اروپا نمی تواند به کار فروخواباندن ترسی آید که از سقوط بیشتر استانداردهای زندگی در بریتانیا به وجود آمده است.

این گفته پائول کروگسمان، اقتصاددان و برنده جایزه نوبل اقتصاد، در باره توان تولید و استانداردهای زندگی، را به یاد آوریم: "توان تولیدی همه چیز نیست. اما در بلند مدت تقریباً همه چیز است. توانایی یک جامعه برای بهبود استاندارد زندگی در طول زمان تقریباً بالتمامه وابسته با آن است که بتواند محصول کار هر کارگر را افزایش دهد."

به نظر می رسد این گفته کروگسمان وصف الحال دستمزدهای متوسط و توان تولیدی در بریتانیا در سالهای اخیر است. هم توان تولیدی و هم متوسط دستمزدها تا پیش از بحران گفته شده رشد ثابتی داشتند. در مواجهه با دوره بحران هر دوی آنها دوره ای از رکود را گذراندند و اینک باز هر دو سیری صعودی، اگرچه بسیار آرام را نشان می دهند. با این حال همچنین رشد هر دوی آنها محدود مانده است و این پرسش که "آیا آنها با سرگیجه پس از خروج از اتحادیه اروپا، باز هم رشد خواهند کرد یا نه؟" ابداً پرسش بیجائی نیست.

گرایش سوم: اتمیزه شدن

بازار کار به طور متزایدی در حال اتمیزه شدن است: گرایشی به سمت مشاغل خرد (میکروبیزینس microbusiness) و "خویش فرمائی" و گریز از شرکتهای بزرگ در جریان است. تعداد کارگران "خویش فرما" از پس از گردش هزاره ۳۸ درصد افزایش یافته است. تعداد کارگران "خویش فرما" در سال ۲۰۱۴ نسبت به سال ۲۰۰۰ یک میلیون و دویست هزار بیشتر بوده است. برای این که دیدی از ابعاد این تغییر به دست آید، بد نیست بدانیم که این میزان افزایش (یک میلیون و دویست هزار) بیش از تمام کارگرانی است که مجموعاً در تسکو، ساینسبوری، آسدا، موریسونز و جان لوئیس و شرکا کار می کنند.

مفسرانی چون مارک هولوگر اوجگیری پدیده "خویش فرمائی" را به "روح پایدار کارآفرین بریتانیا" نسبت می دهند. اما داده ها نشان می دهند که این انتقال از "کار برای دیگران" به "خویش فرمائی" را نباید فقط به کسانی که ممکن است در خانه شان قهوه خانه ای راه انداخته باشند، یا تازه در "سیلیکون راونداپاوت" (Silicon Roundabout)* دست به کار زده اند، محدود دید. در واقع تحقیقاتی که اخیراً توسط "بنیاد بازار اجتماعی" انجام شده اند، نشان می دهند که کارگران "خویش فرما" بیشتر از دو برابر دیگر کارگران در بخشهای با دستمزدهای ناچیز حضور دارند. علاوه بر این بیش از ۱/۷ میلیون کارگر "خویش فرما" از سطح "دستمزد حیاتی ملی" محروم اند، زیرا مشمول قانون مربوطه نمی شوند. به علاوه تحقیقات "بنیاد وضوح" نشان می دهند که با افزایش تعداد افرادی که به "خویش فرمائی" رو آورده اند، درآمد متوسط آنان کاهش یافته است. میزان درآمد متوسط درآمد این قشر از کارگران در فاصله سالهای ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۴ بیش از ۲۰ درصد افت داشته است. این واقعیت حاوی این معناست که مشاغل جدیدی که "خویش فرمایان" به آن رو آورده اند، در مقایسه با مشاغل قبلی، به لحاظ مالی از وضع باز هم شکننده تری برخوردار اند.

* سیلیکون راونداپاوت یک منطقه تکنولوژی در شرق لندن است. این منطقه، بعد از سانفرانسیسکو و نیویورک، سومین منطقه تکنولوژیک است که بیشترین مشاغل تکنولوژیک آغازگر را در خود جا داده است.

باز هم اعتصاب غذای زندانیان سیاسی

هاله صفرزاده

کانون مدافعان کارگر

تصور این که چه بر سر یک زندانی سیاسی می آید که از این آخرین حربه اش استفاده می کند، دشوار است. باید در آن شرایط باشی تا درک کنی چگونه یک انسان خود را از ساده ترین نیازش محروم می کند و به پیشواز مرگ می رود. سی روز از آغاز این اعتصاب غذا می گذرد. من بیشتر این زندانیان اعتصابی را نمی شناسم. نمی دانم به کدامین گناه ناکرده در زندانند. مهم هم نیست. نمی دانم چگونه فکر می کنند، چه عقیده ای دارند. مهم هم نیست. حتا اگر فرض کنیم گناهی هم مرتکب شده باشند باز هم مهم نیست. مهم این است که زندانی اند، به جرم اعتقاداتشان در زندانند. به جرم مخالفت با بی عدالتی ها، دزدی ها، اختلاس ها، حقوق های نجومی و... خلاصه به جرم حق خواهی در زندانند، در همان زمانی که اختلاس گران و دزدان قهار و مسببان این بی عدالتی ها آزادند.

آری مهم نیست که عقیده شان چیست، مهم این است که انسانند و هیچ انسانی نباید به دلیل اندیشه و اعتقاداتش در زندان باشد. مهم این است که این انسان در زندان هم حقوقی دارد. حقوقی که همین قوانین دست و پا شکسته موجود هم آن را به رسمیت شناخته است، از جمله حق ثبت اعتصاب در دفتر زندان و معاینه روزانه توسط پزشک. حق دارند در دستشویی و حمام امنیت داشته باشند، حق دارند از غذا و آب سالم برخوردار باشند. حق دارند از وسایل شخصی که خریداری کرده اند محروم نباشند، حق دسترسی به روزنامه و کتاب و تلویزیون و ... را داشته باشند، حق تماس تلفنی با خانواده، حق ملاقات حضوری، حق مرخصی، حق تجمع و حق استفاده از مرخصی متصل به آزادی و... این ها حقوق اولیه هر زندانی است.

از میان این زندانیان سه تن را می شناسم. رضا شهابی راننده شرکت واحد که جرمش دفاع از تشکل سندیکائی و درخواست حقوق حقه خود و سایر همکارانش است. وی که سلامتش را در زندان اولش به دلیل آویزان شدن به مدت طولانی از دست داد، با استفاده از یکی از همین حقوق قانونی به مرخصی متصل به آزادی آمد. اما به جرم فراری بودن در روزهای مرخصی ای که با اجازه مسوولان بود، باید تمام این روزها را دوباره در زندان بماند. با دو تن دیگر در جریان کمک رسانی به زلزله زدگان آذربایجان آشنا شدم: پیام شکبیا و سعید شیرزاد. شاید یک یا دو بار آنان را دیده باشم. اما آنان را انسانهایی دیدم که درد و رنج مردم، سبب شده بود کار و زندگی شان را ول کنند و بی دریغ در پستی و بلندی های کوه های ورزقان و هریس به یاری زلزله زدگان بشتابند. تصور اینکه پیام، این کارگرجوان و دانشجوی سابق یا شرم و حیا که سوءاستفاده از دانشجوی دختر هم دانشگاهی اش را تاب نیاورده، نمی تواند به هیچ عنوان بپذیرد که از دستشویی و حمامی استفاده کند که دورین دارد، دور از ذهن نیست. تصور این که سعید شیرزاد، کارگر جوانی که برای محو کار کودکان تلاش می کرد، بتواند بی عدالتی در قبال همبندانشان را تاب بیاورد، نیز سخت نیست.

آنان تقاضای آزادی از زندان را حتا ندارند، خواسته ی آنان بسیار ابتدایی تر است. امنیت داشتن، احترام به حریم خصوصی شان و استفاده از وسایل شخصی که با پول و هزینه خود چند برابر گران تر از بیرون تهیه کرده اند و رعایت همین قوانین موجود.

این حق زندانیان است که از امکان تماس منظم و مرتب با خانواده هایشان برخوردار باشند. حتی حکومت دیکتاتوری شاه هم ملاقات های حضوری را برای زندانیان سیاسی و غیرسیاسی را به رسمیت می شناخت. استفاده از گوشه های همراه برای زندانیان در اغلب کشورها آزاد است، اما در زندان های ایران، برخی از زندانیانی که امکان تماس با خانواده خود را از طریق تلفن های زندان ندارند، مجبورند به قیمت های بسیارگزاف این گوشه ها را از داخل زندان تهیه

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

کنند و زندان بانان هر از چند گاهی گوشی ها را جمع می‌کنند، به این بهانه که از این طریق اخبار زندان را به بیرون اطلاع رسانی می‌کنند و هیچ مسوولی نمی‌پرسد مگر چه اتفاقاتی در زندان می‌افتد که اطلاع رسانی از آن، بهایی به این سنگینی دارد؟!

تمامی این امور، ناکارآمدی زندانبانان را نشان می‌دهد و زندانیان برای رساندن صدای خود به وجدان‌های بیدار و بلند کردن فریاد خود از این همه بیداد، راهی به جز توسل به آخرین حربه ممکن ندارند که همان اعتصاب غذا است. پس وظیفه ما به عنوان انسان آن است که با تمام توان از خواست های به حق آنان دفاع کنیم و نگذاریم که صدای این اعتصاب به راحتی از نوا بیافتد. در همه ی دنیا و در همه قوانین، همه ی اسرا و زندانیان حقوق مشخص و روشنی دارند.

گفت و گو

گفت و گو با فریبرز رییس دانا در رابطه با طرح کارورزی:

سیکل باطل در اقتصاد بیمار ایران

روزنامه همم دلی

رضا نحوی-

حداقل دستمزد تنها برای بنگاه‌ها سودمند است چرا که به شکلی ساده و آسان نیروی کاری مجانی پیدا می‌کنند. منتقدان عملیاتی شدن این طرح را استثمار متقاضیان مستاصل جویای شغل، تغییر مرز خط فقر و بالا رفتن کاذب آمار

مناسب پردازند همچنین فارغ‌التحصیلان نیز آزموده می‌شوند و کاری را یاد می‌گیرند که قبلاً فرصت یادگیری‌اش را نداشتند. موافقان در این زمینه مخالفانشان را به تجربیات دیگر کشورها در عملیاتی کردن طرح کارورزی ارجاع می‌دهند. از سوی دیگر، منتقدان معتقدند که کارورزی، با یک سوم

این روزها ارائه طرح کارورزی از طرف دولت در فضای مجازی و رسانه‌ای کشور سروصدای زیادی به پا کرده است. حامیان (طرح) می‌گویند که با عملیاتی شدن آن همچنان که فضایی برای پیوند دانشگاه و حوزه صنعت فراهم می‌شود به شرکت‌ها زمانی داده می‌شود تا به ارزیابی نیروی کار

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

است و این حداقل دستمزد خود بسیار پایین تر از خط فقر است، داده شود. چه الزامی وجود دارد که با این حداقل‌هایی که خدمتتان عرض کردم یک دانشجوی فارغ التحصیل استخدام شود و کار یاد بگیرد. با این حداقل‌های زیر خط فقر و یک سوم پرداختی پیش‌بینی شده که حدود ۳۲۰ هزار تومان می‌شود، چه امیدی می‌توان داشت که رفاه تامین و نرخ آمار اشتغال قالبی‌سازی نشود. چه امیدی وجود دارد که آن بخش خصوصی تا زمانی که شرایط لازم برای رونق اقتصادی به وجود نیامده، دانشجویی را که هنوز کار را بلد نیست آموزش داده و بعد آن را استخدام کند. بله در کشورهای مختلف دوره کارآموزی وجود دارد و در این دوره دستمزد هم نمی‌دهند، ولی این نوع از کارآموزی معطوف به یافتن شغل برای دانشجوی آموزش دیده است.

همه شرایط اقتصاد ایران را می‌دانیم. ببینید طرح کارورزی را باید در کلیتی به نام منش اقتصادی دولت‌های بعد از انقلاب و سیاست‌های تعدیل ساختاری به بررسی نشست. به نظر می‌رسد این طرح پشتوانه علمی ندارد و مبتنی بر شناخت واقعیات اقتصادی طراحی نشده است. حالا بگذارید مشخصا و بی‌هیچ پروایی از ماهیت طرح کارورزی بگویم. به نظر می‌رسد زیان‌بخشی‌های ناخواسته در این طرح گنجانده شده است. به زعم من این طرح اثربخش نیست به خاطر اینکه هیچ مکانیزم پیش‌بینی شده‌ای برای فارغ التحصیلان جویای کار که ۳۰ درصد جمعیت دانشجویی کشور هستند (۲ میلیون تن) ارائه نشده است. در این طرح قرار است نیروی جوان به بخش خصوصی ارجاع داده شوند و به آن‌ها هم ماهانه یک سوم حداقل دستمزد ارائه شده در قانون کار - که حدود ۹۳۰ هزار تومان

اشتغال می‌دانند. براساس مواد این طرح، طرح کارورزی یک دوره‌ی آموزش عملی است و هیچ گونه حقی برای کارورز و تعهدی برای واحد پذیرنده کارورز جهت استخدام موقت یا دائمی و شمولیت قوانین کار و تامین اجتماعی ایجاد نمی‌کند. با این همه منتقدین از تناقضی اساسی در سیاست‌های دولت سخن می‌گویند به این معنا که اگر طرح صرفا یک دوره آموزشی است و ماهیت شغلی ندارد چطور قرار است رقم‌های نرخ بیکاری را جابه‌جا کند؟ شغل نیست که مشمول قانون کار نباشد و از تامین اجتماعی و امنیت شغلی برخوردار نباشد. شغل هست زمانی که قرار باشد نرخ بیکاری در آمارها تغییر کند. در همین رابطه با دکتر فریبرز رئیس دانا (اقتصاددان) به گفت و گو نشستیم که مشروح آن در ادامه از نظرتان می‌گذارد:

ارزیابی شما از ارائه طرح کارورزی از طرف دولت چیست؟

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

جز چند دانشگاهی که زبان زد هستند و آنها هم برای دانشگاه‌های خارج دانشجویان را پرورش می‌دهند) دیگر چیزی برای یادگیری برای انبوه فارغ التحصیلان وجود ندارد که بعدها پایه‌ای شود برای پیوند دانشگاه با صنعت. از آن طرف صنعت در خودش نیازی به دانشگاه نمی‌بیند. حتی من در دوره رونق اقتصادی به یاد دارم که بخش‌های خصوصی یک پروژه صنعتی را به دانشگاه‌ها سفارش داده باشند. من ندیدم که یک تحقیق اقتصادی را به دانشگاه من یا شاگردانم سفارش داده باشند؛ حتی تمسخر می‌کنند. به یاد دارم به یکی از مدیران صنایع یک سری کارهای پژوهشی را برای بالا رفتن بهره‌وری و ایجاد اشتغال بیشتر پیشنهاد دادم. مدیر آن شرکت لبخندی زد و گفت ما به این تحقیقات و پول

بینید من از تناقض ساختاری این طرح که بخشی از کلیتی پر از شکاف و تجربه‌ای شکست خورده در دنیا است، سخن می‌گویم (تعدیل ساختاری). این کارآموزی به وجود نمی‌آید چرا که صنایع بخشی از ظرفیت‌هایش خاموش است و تکنولوژی یک پایش لنگ است.

چه چیزی برای آموزش وجود دارد؟ همچنان که پیوند بین دانشگاه و صنعت و فعالیت‌های اجتماعی باید از اساس، در فعالیت دانشگاهی گنجانده شود، از سویی باید زیرساخت‌های اقتصادی هم تقویت شوند که در حال حاضر این چنین نیست. نه اینکه دانشجویانی که در دوره دانشگاه خوراکی به آنها داده نشده را به عنوان نیروی کار در اختیار شرکت‌ها و صنایع بگذارند. در دانشگاه‌های ما تصویه طولانی مدت اساتید مجرب با گرایش‌های تثبیت شده و پیش‌رفتن به سوی مدرک‌گرایی صرف، اساسا (البته به

دانشجو در محل کار چیزهایی را که در دانشگاه آموخته حالا باید روی میز کار به شکلی عملی انجام دهد. در این تجربه از کارآموزی، فضای دانشگاهی یک فضای پویا است که رابطه‌ای قوی با بازار کار دارد. آیا دانشگاه‌های ما هم این‌گونه‌اند، واقعیت این است که خیر. سیستم دانشگاهی ما به سمت مدرک‌گرایی رفته و از سویی رابطه دوسویه با بازار کار هم وجود ندارد.

دولت می‌گوید هدف ما این است که رابطه دانشگاه با بازار کار را بازسازی کنیم و هدف دولت از این طرح آموزش جوانان برای ورود به بازار کار است نه شاغل کردن آنها.

**طرح کارورزی را باید در
کلیتی به نام منش
اقتصادی دولت‌های بعد از
انقلاب و سیاست تعدیل
ساختاری به بررسی
نشست، به نظر می‌رسد
این طرح پشتوانه علمی
ندارد و مبتنی بر شناخت
واقعیات اقتصادی ایران
طراحی نشده است**

این دانشجوی فارغ التحصیل ندارد. صنعت شکوفایی هم که وجود ندارد. خوب طبیعی است که بسیاری از نیروهای جوان کار به کارهای خدماتی و کارهای روتین شرکت گماشته شوند. خدمت‌تان هم گفتم از آن طرف سود همین شرکت‌ها نه در بخش تولید و حوزه کاری شان که در بازاری دیگری هزینه می‌شود. و این سیکل باطل بیماری اقتصاد کشور ماست، و قرار است که جذب فارغ التحصیلان هم حلقه‌ای شود در زنجیره این سیکل بیمار.

در کل طرح کارورزی را در راستای سیاست‌های تعدیل ساختاری می‌بینم که سرمنشاء آن به توافق واشنگتن می‌رسد. ببینید سمت و سوی دولت روحانی نشان داد، آن چه مرزها را مشخص می‌کند نه بازی‌های سیاسی، نه اصولگرایی و اصلاح طلبی بلکه در عصر جدید این منافع صاحبان سرمایه است که مرزها را مشخص می‌کند. خواسته رای دهندگان به روحانی چه بود؟

برای خیل عظیم بیکاران، کارگران و طبقات ضعیف جامعه متصورید؟

بسنند تم اقتصادی دولت شیفستگی نگران‌کننده‌ای نیست به سیاست‌های تعدیل ساختاری دارند که این مسئله نگران‌کننده است. این که تمام مردان اقتصادی را از طرفداران سرسخت نظام بازار آزاد انتخاب می‌کنیم باید هم موجبات نگرانی را فراهم کند. باید پذیریم که سیاست‌های تعدیل ساختاری بارها و بارها در جهان شکست خورده است و طراحان آن سیاست‌ها بارها و بارها عذرخواهی و منش خود را عوض کردند. اما در ایران دست نمی‌کشند چرا؟ شاید دلیلش وابستگی طبقاتی به بخشی از صاحبان سرمایه باشد. ارزان‌سازی نیروی کار فارغ التحصیلان در واقع به معنای در اختیار گذاشتن نیروی کار مجانی در اختیار صاحبان سرمایه است. این در حالی است که آن سرمایه‌دار چیزی برای یاد دادن به

خرج کردن‌ها نیازی نداریم. شرکت ما یک کالایی را تولید می‌کند، قیمتی روی آن می‌گذاریم و سودش را می‌بریم و سود آن را در خود حوزه تولید هم هزینه نمی‌کنیم و در حوزه‌های سوددهه مثل بساز بفروشی سرمایه‌گذاری می‌کنیم.

چرا که ظرفیت تولید در این کشور حدی دارد. این مثال را زدم که بگویم کلیت و ساختار اقتصاد کشور طوری است که بخش صنعت کششی برای جذب و اشتغال نیروی دانشگاهی ندارد. یا مثلاً همین مناطق آزاد را ببینید. در این مناطق به شکل آشکاری دستمزدها پایین است. در واقع آسیب‌های طرح کارورزی نه تنها به دانشجویان که مرز خط فقر را تغییر داده و پایین و پایین‌تر می‌آورد.

درباره منش اقتصادی دولت و تعدیل ساختاری گفتید و نسبت آن با طرح کارورزی، سوالم این است که با چنین نشانه‌هایی چه آینده‌ای را

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

ادامه دهد که این احتمالا به معنای کاستن از هزینه‌های عمومی و شاید تعدیل سبتر کارکنان دولت باشد. یا این اوصاف من فکر نمی‌کنم شرایط برای طبقات محروم جامعه بهتر از قبل شود. از سویی طبقه متوسط نقطه قوت دولت را سر دادن شعارهای آزادی‌های سیاسی و مدنی پیش از انتخابات می‌داند، اما واقعیت این است که در عصر امروز از ظرفیت‌های بالقوه آزادی‌های مدنی به نفع بازارهای آزاد مالی استفاده می‌شود و این یکی از نکات کلیدی درک ماهیت دولت و منش اقتصادی آن است. نظرتان راجع به چپش تیم اقتصادی کابینه چیست؟

ببینید چپش این کابینه تنها خواسته‌های رای دهندگان را برآورده نکرد. خیلی از افراد تیم اقتصادی بوروکرات‌های سابقه داری هستند ولی به زعم من طراح و برنامه‌ریز نیستند.

**سیاست‌های تعدیل
ساختاری بارها و بارها در
جهان شکست خورده
است و طراحان آن
سیاست‌ها، بارها و بارها
عذرخواهی و منش خود
را عوض کردند. اما در
ایران دست نمی‌کشند**

از تناقض در ماهیت طرح کارورزی گفتید. در سال‌های گذشته شاهد چندگانگی‌های زیادی بوده ایم. با وجود اینکه صندوق بین‌المللی پول چند ماهی یک بار از رویکرد دولت روحانی تمجید می‌کند و همچنین نرخ رشد اقتصادی بالا رفته و تورم تک رقمی شده، اما در اقتصاد روزمره مردم، کمتر نشانی از بهبود به چشم می‌آید، در این باره بفرمائید؟

اولا که یکی از مولفه‌های اساسی صندوق بین‌المللی پول تعدیل ساختاری و به تبع آن اقتصاد ریاضتی است. من فکر می‌کنم دولت دوازدهم در ادامه هم به سیاست‌های مالی انقباضی خود

تأمین رفاه و امنیت شغلی بی‌تردید یکی از مطالبات مهم بود. حالا آیا دولت با طرح کارورزی به این خواسته جامه عمل پوشانده یا به آن بی‌توجهی کرده است. آیا این طرح آمار واقعی نرخ بیکاری را کاهش خواهد داد یا منشایی می‌شود برای دادن آمارهای کاغذی و نه واقعی. در این میان تنش‌هایی هم شاید بین خصولتی‌ها و دولت وجود داشته باشد اما ما مردم باید طرف خودمان را بگیریم و حرف مان را به گوش دولت دوازدهم برسانیم.

**یکی از مولفه‌های
اساسی صندوق
بین‌المللی پول تعدیل
ساختاری و به تبع آن
اقتصاد ریاضتی است. من
فکر می‌کنم دولت
دوازدهم در ادامه هم، به
سیاست‌های مالی
انقباضی خود ادامه دهد
که این احتمالا به معنای
کاستن از هزینه‌های
عمومی و شاید تعدیل
بیشتر کارکنان دولت باشد.
با این اوصاف من فکر نمی‌کنم
شرایط برای طبقات
محروم جامعه بهتر از قبل
شود**

- / کارخانه «تراورس سازی» مترو تعطیل شد/دست کم ۳۰ کارگر سرگردان شدند
- کارگران قراردادی فولاد میانه خواستار شدند؛
- / یک ساله شدن قراردادهای کاری
- / زخمی شدن ۲۸ نفر در پی تصادف اتوبوس حامل کارگران نیرومحرکه با کامیون
- / تجمع اعتراضی کارگران شهرداری شادگان نسبت به عدم پرداخت ۶ ماه حقوق
- / تجمع اعتراضی کارگران فضای سبز شهرداری یاسوج نسبت به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد
- / تجمع کارگران کارخانه سنگبری پاسارگاد در اعتراض به عدم پرداخت ماه ها حقوق وحق بیمه
- / اعتراض رسانه ای کارگران شرکتی توزیع برق استان گلستان نسبت به عدم تبدیل وضعیت وهمسان سازی حقوق
- / اخراج کارگر پیمانکاری کارخانه لاستیک بارز علیرغم تداوم پروژه
- / تجمع اعتراضی فرهنگیان عضو تعاونی مسکن ایثار شهرستان قرچک مقابل فرمانداری
- / واکنش وزارت نفت نسبت به تجمع روز گذشته دانش آموختگان طرح ترینینگی
- درهمین رابطه:
- / تجمع اعتراضی نیروهای «ترینینگی» شرکت نفت گچساران نسبت به بلاتکلیفی استخدامیمقابل وزارت نفت
- / تجمع دوباره خانواده های فاقد مدارک هویتی مقابل مجلس
- / تجمع اعتراضی مالباختگان نمایندگی ۵۰۵۴ ایران خودرو مقابل مجلس
- / غذای فاسد ۲۱ کارگر یک کارگاه تولیدی سمنان را روانه بیمارستان کرد
- / یک کارگر سد احمد بیگلو زیر چرخ های لودر له شد
- / جان باختن ۲ کارگرمقنی جوان بر اثر گاز گرفتگی
- / مرگ یک کارگرساختمانی بر اثر سقوط از ارتفاع
- / مرگ یک کارگر در همدان بر اثر سقوط بالابر
- / جان باختن یک کولبر ۱۷ ساله بر اثر تیراندازی مأموران مرزبانی

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

/ براساس رای هیئت عمومی دیوان عدالت اداری؛

/ دستورالعمل ممنوعیت اخراج مادران کارگر در ایام شیردهی ابطال شد/مغایرت با مواد ۲۷ و ۱۵۷ قانون کار

/ کارگران پلاسکو بعد از ۲۳۶ روز آوارگی چه می‌کنند:
بعد از حادثه پلاسکو آواره شدیم

/ وضعیت بیمه‌ای بیکارشدگان پلاسکو به کجا انجامید؟/برقراری مستمری برای فاقد بیمه‌ها

/ کارگران «اداره راه و حمل و نقل جاده‌ای کردستان» معوقات مزدی دارند / واگذاری به بخش خصوصی و مشکلات کارگران

/ نگرانی کارگران گلخانه فرودگاه مرکزی یاسوج از تعطیلی محل کار

/ معلمانی که ۶ ماه حقوق نگرفته اند/ فقر درمدارس غیردولتی مناطق محروم

/ ۹۹ درصد قراردادهای کار چند ماهه است

/ تجمع اعتراضی کارکنان بیمارستان شهدای خلیج فارس بوشهرنسبت به عدم پرداخت حقوق

/ سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:

جان رضا شهبابی در هفدهمین روز اعتصاب غذا در خطر است

/ بلاتکلیفی شغلی ۵۰۰ کارگر کارخانه فولاد کویر

/ عدم پرداخت ۲ ماه حقوق کارگران کارخانه آجر دهدشت

/ ۱۲۰ کارگراین واحد تولیدی در آستانه بیکاری

/ درباره مرگ یک کارگردر ساختمان نیمه‌کاره

/ مصدومیت ۷ کارگر در حادثه انفجار کارخانه فولاد بویراحمد

/ جان باختن کارگرشهرداری بابل حین کار برائرتصادف

/ صبح امروز صورت گرفت؛

تجمع کلاه‌زردها مقابل وزارت نیرو

/ کارگران کشتی‌سازی بحرگستر هرمز بابت معوقاتشان تجمع کردند

/ تجمع کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس مقابل سازمان خصوصی‌سازی

/ بیش از دوسوم قراردادهای کاری شفاهی است

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ / ۲۸ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۰۰

- / کارگران پلی اکریل می‌گویند آینده روشنی نداریم/ مسئول هیات اجرایی شرکت استعفا داد
- / روایتی از امرار معاش ماهیگیران مجاز و ماهیگیران غیرمجاز؛
- / باید شکم‌های گرسنه را سیر کنیم/ نمی‌توانیم منتظر اجرای برنامه‌های شیلات بمانیم
- / آگهی فروش کلیه؛ طنز یا نمایش دردناک واقعیت؟
- کارورزی: راهی به سوی اشتغال یا استثمار
- / عدم پرداخت ماه‌ها حقوق معلمان مدارس روستاهای مناطق محروم
- / *اعتصاب و تجمع اعتراضی رانندگان شرکت تاکسی ویژه فرودگاه مهرآباد نسبت به ادغام در شرکت فراگشت
- / *تاکسیرانان شیراز دست به اعتصاب، تجمع و بستن گذرگاه زدند
- / *تجمع تاکسی‌داران یزد در اعتراض به راه اندازی تاکسی‌های اینترنتی مقابل شورای شهر
- / *تجمع اعتراضی تاکسیداران ایلام مقابل سازمان تاکسیرانی
- / جان باختن یک کارگر جوان در زندیه بدنبال سقوط در گودال آب
- / مرگ دلخراش کارگر راه آهن شهرنقاب زیر قطار اصفهان - مشهد
- / تجمع کارگران کشتی‌سازی بحرگستر هرمز وارد سومین روز شد
- / مرگ یک کارگر در دستگاه خشک‌کن رنگ
- / کولبران پیرانشهری دست به تجمع و بستن جاده زدند
- / ۷۰ کارگر کارخانه نیان الکترونیک مشهد اخراج شدند
- / کارخانه سنگ تزئینی بستک تعطیل و کارگرانش بیکار شدند
- / عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات پرستاران طرحی و شرکتی
- / نگاهی گذرا به مشکلات یک پرستار
- / مرگ جانگداز زن و مر بی خانمان در آتش سوزی مغازه های متروکه بزرگراه بعثت تهران
- / برق جان صیاد جوان پلدختر را گرفت
- / کارگر کارخانه ترانسفو آریا شه‌میرزاد زنده در کوره رنگ سوخت

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۶ / ۲۱ اوت ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۱۹۹

بدون شرح

